

Κοιτάζοντας την Ολυμπιακή Φλόγα

Κείμενο του εκπ/κού του σχολείου μας, κ. Χρ. Κυριαζή

Αγαπητοί συμπολίτες, σταματήστε για μια στιγμή! Αφήστε στην άκρη τη ρουτίνα της καθημερινότητάς σας! Αφήστε στην άκρη τις έριδες και τα πάθη σας για λίγο! Σκύψτε για μια στιγμή στην ιστορία! Νιώστε τον κτύπο της καρδιάς του λαμπαδηδρόμου! Ζεσταθείτε για λίγο από τη φλόγα της αιωνιότητας! Μυρίστε τον ιδρώτα των αθλητών! Φουσκώστε με περηφάνια για την τιμή που μας κάνει η φλόγα, να φωτίσει την πλατεία μας!

Η ίδια η φλόγα έκαιγε τότε στο βωμό των Ολυμπιακών αγώνων. Η πόλη μας, ένα μικρό σημείο της γης, γίνεται για μια στιγμή το κέντρο της προσοχής όλων των Ελλήνων.

Οποία τιμή!

Στη μακρινή Ρωσία, στα κάτασπρα βουνά του Sochi κάποιοι αθλητές περιμένουν με αγωνία το δικό τους μερτικό. Τα σιδερένια κορμιά τους κοντανασαίνουν συντηρώντας τις δυνάμεις τους για τη στιγμή που θα υψωθεί στο δικό τους λευκό τέμπλο η ίδια ακριβώς φλόγα. Κοιτάζουν κατά το Αγρίνιο και μας παρακαλούν και μας καλούν στη δική τους πόλη. Κι αυτή υψωμένη στον τρίποδα της πλατείας της Δημοκρατίας δεν βιάζεται. Περιμένει. Περιμένει υπομονετικά κάθε Αγρινιώτη να της ευχηθεί καλό δρόμο. Όπως παλιά, όπως τότε...

Είμαι καθισμένος στο ίδιο σημείο που πριν από 69 χρόνια οι Γερμανοί κρέμασαν τους 3 συμπολίτες μας. Κι αυτών η καρδιά χτυπούσε δυνατά φωνάζοντας ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Με ζεσταίνει το αίμα τους. Βλέπω να χαιρετίζουν την ολυμπιακή φλόγα με περηφάνια, όπως αρμόζει στους ήρωες. Ένας γεράκος παράμερα κοιτάζει τη φλόγα και κλαίει. Σκέφτεται: «Αχ και να ήμουν νέος, θα έπιανα τη δάδα και θα την ύψωνα πιο ψηλά απ' όλους για να δουν ποια είναι η Ελλάδα!»

Καλό ταξίδι!